

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Milana Lipovského a JUDr. Aleny Šiškovéj na neverejnom zasadnutí 18. februára 2014 v Bratislave v konaní o európskom zatýkacom rozkaze, o sťažnosti vyžiadanej osoby **L. V.** proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 25. januára 2014, sp. zn. 5Ntc 1/2014, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť vyžiadanej osoby **L. V. sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Predsedníčka senátu Krajského súdu v Košiciach na základe návrhu prokurátorky Krajskej prokuratúry v Košiciach z 24. januára 2014, sp. zn. 2KPt 7/2014, uznesením z 25. januára 2014, sp. zn. 5Ntc 1/2014, podľa § 15 ods. 1, ods. 2 zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze v znení zákona č. 344/2012 Z. z. (ďalej len „zákon o EZR“) vzala vyžiadanú osobu **L. V.**, nar. **X.**, trvale bytom **T. č. X.**, bez prihlásenia **T. č. X.**, občana Slovenskej republiky, do predbežnej väzby na základe formulára typu A k európskemu zatýkaciemu rozkazu vydaného Mestským súdom v Szombathely, Maďarsko zo dňa 7. januára 2014, sp. zn. 15.BNY.9/2014, na účely trestného stíhania pre trestný čin podvodu a falšovania jedinečných identifikačných znakov podľa článku 373 5A a článku 347 1A trestného zákona Maďarska s tým, že väzba začala plynúť dňom 23. januára 2014 od 06.45 hod. a bude sa vykonávať v Ústave na výkon väzby v Košiciach.

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení zahlásila vyžiadaná osoba **L. V.** sťažnosť. V jej písomnom odôvodnení podanom prostredníctvom obhajcu namietal, že krajský súd svoje rozhodnutie v podstate odôvodnil tým, že vzatie do predbežnej väzby v konaní o EZR nie je potrebné odôvodniť obavou z úteku tak, ako je to v prípade väzobného dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por. Ďalej namietal, že nemá vedomosť o trestnom

stíhaní v Maďarsku. Neobdržal žiadne predvolanie na výsluch do Maďarska. Ak by mu bolo takéto predvolanie doručené, na výsluch by sa riadne a včas dostavil. Vzhľadom na uvedené mal za to, že dôvody väzby v jeho prípade nie sú dané, pričom čestne prehlásil, že v prípade, ak by bol prepustený na slobodu, ihneď sa prihlási kompetentným maďarským orgánom činným v trestnom konaní. Preto navrhol, aby najvyšší súd jeho sťažnosti vyhovel a prepustil ho na slobodu.

Na základe podanej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému bola sťažnosť podaná a konanie predchádzajúce tomuto výroku a zistil, že sťažnosť vyžiadanej osoby L. V. nie je dôvodná.

Z predložených písomných materiálov vyplýva, že Mestský súd v Szombathely v Maďarsku vydal dňa 7. januára 2014 európsky zatýkací rozkaz, sp. zn. 15.BNY.9/2014, na štátneho občana Slovenskej republiky L. V., a to za účelom jeho trestného stíhania pre trestný čin podvodu a falšovania jedinečných identifikačných znakov podľa článku 373 5A a článku 347 1A trestného zákona Maďarska na tom skutkovom základe, že

L. V. sa stretol s obžalovanými J. B., B. Z. a C. T. v B. niekoľkokrát v júli a v auguste 2013. Súhlasili, že J. B. a jeho spoluvinníci obdržia lodný náklad, čím uvedú do omylu transportnú spoločnosť, ktorej náklad mohol byť predaný za výhodnú cenu. L. V.... dohodol zabezpečenie zariadení na prepravu a šoférov s evidenčnými číslami, ktoré boli taktiež vydané inému vozidlu a dohodol aj zabezpečenie dokumentov, ktoré boli taktiež vydané inému vozidlu. Podľa dohody J. B. so spolupáchateľmi uviedli transportnú spoločnosť do omylu a získali náklad, ktorý dňa 9. augusta 2013 naložili do depa spoločnosti L., v meste K. v Maďarsku. Náklad bol naložený do dodávky s falošnými evidenčnými číslami C. s ťahačom s falošnými evidenčnými číslami C., pričom tieto vozidlá zabezpečil L. V. Vozidlá boli šoférované dvomi neznámymi šoférmi, ktorí boli nalobovaní L. V.. Po naložení nebol náklad dopravený na požadované miesto v Nemecku, ale bol dopravený do maďarských skladov v meste L. a A. Náklad obsahoval topánky v hodnote 138 425 609 HUF, pričom časť topánok bola predaná niekoľkým osobám, ktorí mali vedomosť o ich pôvode. Počas vyšetrovania bolo zistené, že ťahač s prívesom, pre ktoré boli vydané evidenčné čísla, neopustili územie Slovenska, takže evidenčné čísla použité v trestnom čine boli falošné. L. V. ich premiestnil na vozidlá.

L. V. bol zadržaný 23. januára 2014 o 06.45 hod. v Trebišove (č.l. 5) a 24. januára 2014 podala prokurátorka Krajskej prokuratúry v Košiciach na Krajský súd v Košiciach návrh na jeho vzatie do predbežnej väzby (č.l. 1-3). Na podklade tohto návrhu rozhodla predsedníčka senátu uvedeného súdu po predchádzajúcom výsluchu menovaného (č.l. 26-30) o jeho vzatí do predbežnej väzby.

Podľa ustanovenia § 18 ods. 1 zákona o európskom zatýkacom rozkaze proti rozhodnutiu o väzbe je prípustná sťažnosť, odkladný účinok má len sťažnosť prokurátora proti rozhodnutiu o prepustení osoby z väzby, ak súčasne bola podaná sťažnosť prokurátora proti rozhodnutiu súdu o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu.

Podľa ustanovenia § 15 ods. 1 zákona o EZR účelom predbežnej väzby je zabezpečiť prítomnosť zadržanej osoby na území Slovenskej republiky tak, aby nedošlo k zmareniu účelu konania o európskom zatýkacom rozkaze, pokiaľ orgán štátu pôvodu, ktorý má záujem na jej vydaní, nepredloží originál európskeho zatýkacieho rozkazu s prekladom do štátneho jazyka, ak sa preklad vyžaduje.

Podľa ustanovenia § 15 ods. 2 zákona o EZR sudca krajského súdu je povinný do 48 hodín od prevzatia zadržanej osoby a od doručenia návrhu prokurátora na vzatie do predbežnej väzby túto osobu vypočúť a rozhodnúť o jej vzatí do predbežnej väzby, alebo ju prepustiť na slobodu. Dôvodmi väzby podľa všeobecného predpisu o trestnom konaní nie je pritom viazaný. Ak sudca rozhodne, že sa zadržaná osoba ponecháva na slobode, súčasne môže rozhodnúť o uložení primeraných opatrení alebo obmedzení na zabránenie, aby nedošlo k zmareniu účelu tohto konania podľa všeobecného predpisu o trestnom konaní, ktorý sa použije primerane.

Podľa ustanovenia § 15 ods. 5 zákona o EZR predbežná väzba nesmie trvať viac ako 40 dní odo dňa zadržania osoby. Sudca krajského súdu na návrh prokurátora vykonávajúceho predbežné vyšetrovanie môže rozhodnúť o prepustení osoby z predbežnej väzby aj pred uplynutím tejto lehoty.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že krajský súd pri rozhodovaní o návrhu prokurátorky krajskej prokuratúry na vzatie vyžiadanej osoby L. V. do predbežnej väzby,

postupoval v súlade s uvedenými zákonnými ustanoveniami. S jeho závermi sa najvyšší súd stotožňuje a v ďalšom na ne odkazuje.

V súvislosti s námietkou vyžiadanej osoby týkajúcej sa rozhodnutia krajského súdu, ktorý v odôvodnení svojho rozhodnutia vyslovil, že vzatie do predbežnej väzby v konaní o EZR nie je potrebné odôvodniť obavou z úteku tak, ako je to v prípade väzobného dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por., najvyšší súd konštatuje, že z dikcie už uvedeného § 15 ods. 2 zák. o EZR je zrejmé, že inštitút „predbežnej väzby“ nie je možné stotožňovať s inštitútom väzby podľa Trestného poriadku. Dôvod tejto „predbežnej väzby“ je determinovaný účelom uvedeným v prvej vete § 15 ods. 1 zák. o EZR, teda potrebou zabezpečenia vyžiadanej osoby na území Slovenskej republiky, pokým orgán štátu pôvodu, ktorý má záujem na jej vydaní, nepredloží originál európskeho zatýkacieho rozkazu s prekladom do štátneho jazyka, ak sa preklad vyžaduje.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto nezistil dôvod pre zmenu prvostupňového uznesenia a sťažnosť vyžiadanej osoby L. V. podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 18. februára 2014

JUDr. Jana S e r b o v á , v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová